

دوشنبه ۱۳ اسفند ۱۳۹۷ • ۲۶ جمادی الثانی ۱۴۴۰ • ۴۰ مارس ۲۰۱۹

اخبار

«**خلیل فریدی» هنرمند خوش نویس آذری در برنامه «مهتاب» کانال آذری شبکه سحر**

در برنامه امشب «مهتاب» کانال آذری شبکه سحر «خلیل فریدی» هنرمند خوش نویس آذری حضور می یابد .

به گزارش امتیاز، «خلیل فریدی» که فعالیت هنری خود را زیر نظر اساتید بنام و پیشکسوت خوشنویسی ایران مثل استاد «غلامحسین امیرخانی» ، «جواد بختیاری» و «محمد حیدری» شروع کرد در سال ۱۳۷۱ از نچمن خوشنویسان ایران فارغ التحصیل شد. جنگ شبانه «مهتاب» تلاش دارد هر شب با معرفی یکی از هنرها ، رسوم و سنن ایرانی و آذری زبانان آن، دریچه ای به سوی آشناسکات فرهنگی میان ایران و آذری زبانان ساکن در اقصی نقاط جهان بگشاید .

«فریدی» با حضور در برنامه «آی ایغینغندا» ساعت ۲۱:۴۰ به وقت تهران یکشنبه ۱۲ اسفند از نمره سال ها تلاش و فعالیت هنری خود که خلاصه شده در مقالات و تحقیقات وی از جمله «کاربردهای عدد طلایی در نستعلیق» ، «بررسی نسبت های زیبایی و طلایی در هنرهای تجسمی و معماری با تحلیل های هنری و ریاضی» ، «بررسی دروس ثنوری و تحلیلی مورد نیاز رشته خوشنویسی» و کتاب «تحقیق در اسباب خوشنویسی» است، سخن خواهد گفت.وی همچنین مبدع نظریه «تعادل در نستعلیق» است.

برنامه «مهتاب» به تهیه کنندگی «فرزانه دیبایی تبریزی» و اجرای «ندا سام» از کانال آذری شبکه سحر بر روی آنتن می رود.

پیشرفت نانو تکنولوژی ایران در برنامه «وئاقفی» شبکه العالم
شبکه العالم در مستند امشب خود تحت عنوان «ایران فی قمه النانو» ، پیشرفت های ایران در زمینه علوم نانوتکنولوژی را به تصویر می کشد.

به گزارش امتیاز، برنامه «وئاقفی» این هفته مستندی با عنوان «ایران فی قمه النانو» پخش می کند که موضوع آن علوم نانوتکنولوژی و پیشرفت های ایران در این زمینه، بوژه ساخت و تولید لوله های تصفیه آب و روش های تصفیه پسماند ها با استفاده از فیلترهای دارای فناوری نانو است.

این مستند امشب ساعت ۲۱ به وقت تهران، از شبکه العالم پخش می شود.

رحیم نوروزی در برنامه «مع المشاهدین» شبکه الکوثر

رحیم نوروزی هنرمند سینما ، تلویزیون و تئاتر که بازی در نقش های منفی را شگرد دارد ،امشب در برنامه «مع المشاهدین» شبکه الکوثر حضور می یابد .

به گزارش امتیاز، از مجموعه هایی مثل «کلانتر» ، «عملیات ۱۲۵» ، «دریاد آسمان» ، «یادآوری» ، «پس از باران» و… به عنوان سریال هایی نام برده شده که رحیم نوروزی بازیگر کشورمان ایفاگر نقش های متفاوت در آنها بوده و از شبکه الکوثر نیز پخش شده است. «بابینندگان» به تهیه کنندگی سید نعمت الهه اسماعیلی و اجرای لیث جعفر تراجبی شامل پخش های دیگری مثل «گزارش» ، «ارتباط با مخاطبان» ، «پاسخ به سوالات و درخواست ها» ی آنان و نیز معرفی «تازه های شبکه» است . این برنامه یکشنبه ۱۲ اسفند ساعت ۱۸:۳۰ به وقت تهران و به سفارش گروه اجتماعی شبکه الکوثر بر روی آنتن است .

جام باشگاه‌های کتابخوانی به پله سوم رسید

آیین اختتامیه سومین دوره جام باشگاه‌های کتابخوانی کودک و نوجوان با معرفی برندگان در سه بخش؛ روز سه شنبه ۱۴ اسفند در باغ کتاب برگزار می‌شود.

جعفر توزنده‌جانی دبیر علمی این دوره از جام باشگاه‌های کتابخوانی کودکان و نوجوانان پس از بررسی فعالیت ۱۵ باشگاه‌ها تنها کتابخوانی در سراسر کشور برگزیدگان، تقدیرشدگان و برندگان مسابقه‌های بهترین فیلم موبایلی و بهترین نامه به نویسنده طی آئینی معرفی خواهند شد.

براین اساس در این روز کودکان و نوجوانان فرصت دارند تا با نویسندگانی همچون احمد اکبرپور و سوسن طافدیس دیدار کنند، به گفته توزنده جانی بیشترین کتابی که در این دور از جام خوانده شده است متعلق به این دو نویسنده بوده‌است که قرار است در بخشی از برنامه ضمن به پرسش‌های علاقمندان پاسخ دهند.

دبیر انجمن نویسندگان کودک و نوجوان درباره‌ی روال کاری این باشگاه‌ها گفت: در نخستین سال فعالیت این باشگاه‌ها تنها ۱۷ شهر در طرح مشارکت کردند. در این باشگاه‌ها ۱۲ تا ۱۵ نفر از کودکان و نوجوانان خوانش کتاب‌های کودک و نوجوان را آغاز می‌کنند و یک تسهیل‌گر در کنار آنها قرار می‌گیرد، ضمن برگزاری جلسات بررسی کتاب، ساخت یک فیلم و تهیه نامه به نویسندگان بخشی از فعالیت این اعضاست.

وی از موفقیت باشگاه‌ها طی دوسال

گذشته خبر داد: در سال نخست هزار باشگاه

شکل گرفت. در سال ۹۶ ما شاهد راه اندازی ۳ هزار باشگاه جدید بودیم و حالا در پایان سال ۹۷ می‌توانیم از فعالیت ۱۵ هزارباشگاه در سراسر

کشور خبر بدهیم. این نویسنده افزود: در بخش جنبی این رویداد نیز سبب نامهای که کودکان و نوجوانان برای نویسندگان نوشته‌اند به نمایش در می‌آید. توزنده جانی درباره آئین اختتامیه سومین دوره جام باشگاه‌های کتاب‌خوانی کودک و نوجوان افزود: علاقمندان می‌توانند در این روز از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در مراسم حضور یابند. بعد از

مجموعه عکس «Removed» از Eric Pickersgill با حذف ابزار ارتباطاتی تصویری متفاوت از زندگی روزمره ارایه کرده است.

می‌توان «بزار ارتباطات جمعی» را امروزه به نوعی نشانه‌ای از جامعه یکدست دانست. جامعه‌ای که صرف نظر از تفاوت‌ها در سبک زندگی، درآمد، قدرت خرید، نگرش، اهداف و…، یک ویژگی مشترک دارد و آن، بهره‌گیری از این ابزار برای به‌روز بودن، آگاهی و رفع نیازهای روزمره است. از این رو علاوه بر تنوع شکلی ابزار ارتباطاتی، محتواهای متنی و بصری نیز به موازات فراگیر شدن این ابزارها، هر روز دگرگون می‌شود تا بر شیفتگی کاربران به فضای مجازی بیافزایند.

هرچند یک‌دست‌سازی جامعه در هر فرهنگ و جامعه‌ای به شیوه خاص خودش صورت می‌گیرد، اما روند پرشتاب جهانی‌سازی و انقلاب دیجیتال سبب شد که دیگر مفاهیمی چون «تنوع ظاهری» و «فردگرایی» فقط از مشخصه‌های جوامع یک‌دست جوامع سرمایه‌داری نباشد و به دغدغه و روندی بدیهی در بسیاری از جوامع بدل شود. ابزار ارتباطات جمعی به عنوان بخشی از الگوی همسان‌سازی، بی‌رحمانه و مداوم زندگی آحاد مردم را بیشتر به هم شبیه می‌کند.

عکس‌هایی که EricPickersgill در قالب مجموعه عکس «Removed» تهیه کرده است، بیش از هر چیزی خیره شدن و وابستگی انسان‌ها را به حقیقتی به عنوان مجاز به تصویری می‌کشد.

حوضخانه باغ نگارستان اکنون به عنوان موزه‌ای در ساختمان وزارت ارشاد فعالیت می‌کند که در آن آثار هنری هنرمندانی که کارشان در سطح ملی شهرت داشته نگهداری می‌شود.

موزه هنرهای ملی در سال ۱۳۰۹ با تلاش مرحوم حسین طاهرزاده بهزاد که از هنرمندان نقاش و طراح نقشه قالی و مینیاتور بود شکل گرفت. ساختمان موزه به نام حوضخانه باغ نگارستان از بناهای متعلق به دوره قاجار است که در عهد فتحعلیشاه در جنوبی ترین قسمت قصر و باغ نگارستان ساخته شد.

بین سالهای ۱۳۳۲ _ ۱۳۲۲ هجری قمری مجموعه قصر و کاخ باغ نگارستان به دست دو تن از معماران زده آن زمان استاد عبدالله خان و استاد آقاجانی اصفهانی بنا شد.

ساختمان حوضخانه نیز که اکنون محل محل موزه است بخشی از آن مجموعه محسوب می‌شود. حوضخانه با طرح + ساخته شده و چهار شاه نشین اطراف آن بی هیچ در و پنجره‌ای به درون باغ راه داشته و سقف گنبدی آن ایستاده بر شانه چهارستون سنگی ایستادگی بنا را تداعی می‌کند.

تا نیم قرن پیش حوض دایره شکل بزرگی از سنگ مرمر میان ستون‌ها قرار داشته و از سوراخ‌های روی بدنه ستون‌ها آب به داخل حوض فواره می زده و چشم انداز زیبایی را به وجود می آورده است. بیش از ۵۰ سال قبل برای اینکه ساختمان حوضخانه به منظور شکل گیری یک موزه متناسب شود قسمت‌هایی در بخش جنوبی و شمالی حوضخانه با همان طرح قبلی به آن اضافه شد که مجموعه شکل کنونی موزه را پدید آورد.

دیواره‌های این دو بخش الحاقی در ابتدا و انتهای موزه شاید به دلیل هزینه آن، گچبری نشده است بر خلاف قسمت‌های اصلی

حوضخانه باغ نگارستان اکنون به عنوان موزه‌ای در ساختمان وزارت ارشاد فعالیت می‌کند که در آن آثار هنری هنرمندانی که کارشان در سطح ملی شهرت داشته نگهداری می‌شود.

موزه هنرهای ملی در سال ۱۳۰۹ با تلاش مرحوم حسین طاهرزاده بهزاد که از هنرمندان نقاش و طراح نقشه قالی و مینیاتور بود شکل گرفت. ساختمان موزه به نام حوضخانه باغ نگارستان از بناهای متعلق به دوره قاجار است که در عهد فتحعلیشاه در جنوبی ترین قسمت قصر و باغ نگارستان ساخته شد.

بین سالهای ۱۳۳۲ _ ۱۳۲۲ هجری قمری مجموعه قصر و کاخ باغ نگارستان به دست دو تن از معماران زده آن زمان استاد عبدالله خان و استاد آقاجانی اصفهانی بنا شد. ساختمان حوضخانه نیز که اکنون محل محل موزه است بخشی از آن مجموعه محسوب می‌شود. حوضخانه با طرح + ساخته شده و چهار شاه نشین اطراف آن بی هیچ در و پنجره‌ای به درون باغ راه داشته و سقف گنبدی آن ایستاده بر شانه چهارستون سنگی ایستادگی بنا را تداعی می‌کند. تا نیم قرن پیش حوض دایره شکل بزرگی از سنگ مرمر میان ستون‌ها قرار داشته و از سوراخ‌های روی بدنه ستون‌ها آب به داخل حوض فواره می زده و چشم انداز زیبایی را به وجود می آورده است. بیش از ۵۰ سال قبل برای اینکه ساختمان حوضخانه به منظور شکل گیری یک موزه متناسب شود قسمت‌هایی در بخش جنوبی و شمالی حوضخانه با همان طرح قبلی به آن اضافه شد که مجموعه شکل کنونی موزه را پدید آورد.

دیواره‌های این دو بخش الحاقی در ابتدا و انتهای موزه شاید به دلیل هزینه آن، گچبری نشده است بر خلاف قسمت‌های اصلی

حوضخانه باغ نگارستان اکنون به عنوان موزه‌ای در ساختمان وزارت ارشاد فعالیت می‌کند که در آن آثار هنری هنرمندانی که کارشان در سطح ملی شهرت داشته نگهداری می‌شود.

موزه هنرهای ملی در سال ۱۳۰۹ با تلاش مرحوم حسین طاهرزاده بهزاد که از هنرمندان نقاش و طراح نقشه قالی و مینیاتور بود شکل گرفت. ساختمان موزه به نام حوضخانه باغ نگارستان از بناهای متعلق به دوره قاجار است که در عهد فتحعلیشاه در جنوبی ترین قسمت قصر و باغ نگارستان ساخته شد.

بین سالهای ۱۳۳۲ _ ۱۳۲۲ هجری قمری مجموعه قصر و کاخ باغ نگارستان به دست دو تن از معماران زده آن زمان استاد عبدالله خان و استاد آقاجانی اصفهانی بنا شد. ساختمان حوضخانه نیز که اکنون محل محل موزه است بخشی از آن مجموعه محسوب می‌شود. حوضخانه با طرح + ساخته شده و چهار شاه نشین اطراف آن بی هیچ در و پنجره‌ای به درون باغ راه داشته و سقف گنبدی آن ایستاده بر شانه چهارستون سنگی ایستادگی بنا را تداعی می‌کند. تا نیم قرن پیش حوض دایره شکل بزرگی از سنگ مرمر میان ستون‌ها قرار داشته و از سوراخ‌های روی بدنه ستون‌ها آب به داخل حوض فواره می زده و چشم انداز زیبایی را به وجود می آورده است. بیش از ۵۰ سال قبل برای اینکه ساختمان حوضخانه به منظور شکل گیری یک موزه متناسب شود قسمت‌هایی در بخش جنوبی و شمالی حوضخانه با همان طرح قبلی به آن اضافه شد که مجموعه شکل کنونی موزه را پدید آورد.

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

«تنیدگی امر نمایش با زندگی روزمره» در نگاه بی‌قضاوت یک عکاس

و بدون قضاوت عکاس در به تصویر کشیدن زندگی این افراد می‌گوید: «این سادگی در نگاه عکاس حضور همه‌جانبه و فراگیر تکنولوژی را هم ساده و عادی‌تر جلوه می‌دهد. عکاس با استفاده از زاویه‌های کانونی مختلف این فراگیری را بیشتر گوشزد می‌کند. عکس‌ها نشان می‌دهد ابزارهای تکنولوژی به چیزی بیش از یک وسیله الکترونیکی تبدیل شده است و نقش دستیار، دوست، همراه و همدم را در بسیاری از مواقع ایفا می‌کند.»

به اعتقاد معیری تصاویر این مجموعه از EricPickersgill نشان می‌دهند که «بزارهای الکترونیک به گونه‌ای در زندگی ما جا باز کرده‌اند که حضورشان بسیار بدیهی و طبیعی و نبودشان بسیار ترسناک و اضطراب آور است. بسیاری از ما بدون همراه داشتن تلفن‌های همراهمان کاملاًفلج هستیم! حتی شماره عزیزترین کسانمان را هم حفظ نیستیم! این وسیله جادویی امروزه سبب ارتباط ما با دنیای پیرامونمان است و بدون آن ما علناً قادر به هیچ‌گونه ارتباطی نیستیم. بوده‌اند افراد معدودی که در ذهن خود به دنبال فاصله از این دنیای الکترونیک و مبارزه با آن بوده‌اند اما دیری نپاییده که مجبور به تسلیم و تن دادن به این موج بزرگ شده‌اند.»

به هروء،باآن‌کهعکس‌هایEricPickersgill در مجموعه عکس «Removed» بی قضاوت گرفته‌شده‌اند، اما مساله «درخود فرورفتگی» و مساله «تنیدگیی امر نمایش با زندگی روزمره» انسان‌های امروز در آن‌ها به وضوح نمایان است.

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را

در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

واقعیتی که هرچند تا اندازه زیادی ما را از لمس حسی جهان پیرامون دور کرده است و کنش‌های ما را تحت تأثیر قرارداده است اما بهره‌گیری از آن‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. حذف عامدانه این ابزار هوشمند توسط عکاس، غرق شدن ما را در دنیایی نشان می‌دهد که شاید به نوعی «هیچ» است اما زندگی و زمانه امروز را راهبری می‌کنند. پیدا معیры، عکاس خبری نگاه دیگری به این مجموعه EricPickersgill دارد. وی معتقد است: «عکس‌ها با سیاه و سفید بودن و نداشتن رنگ، خبر از همه‌گیر شدن و فراگیر بودن ابزار

اخبار

آی‌فیلم در پی «خوش رکاب»
آی‌فیلم فارسی در برنامه «گرامافیلم» به روند شکل‌گیری موسیقی سریال «خوش رکاب» می‌پردازد.

به گزارش امتیاز، «گرامافیلم» این هفته موسیقی مجموعه «خوش رکاب» را با حضور علی خلیج، پویا امینی و سعید کریمی بررسی می‌کند.

مجموعه «خوش رکاب» به‌کارگردانی علی شاه‌حاتمی در سال ۱۳۸۲ از شبکه یک سیما پخش شد و محمد کاسبی، مریم سعادت، پویا امینی، امیر نوری و… در آن ایفای نقش کرده‌اند. علی خلیج خوانندگی تیتراژ این مجموعه خاطره‌برانگیز را برعهده داشته‌است.

مستند «گرامافیلم» به تهیه‌کنندگی ناهید دل‌آگاه دوشنبه ۱۳ اسفند ساعت ۲۲:۳۰ روی آنتن آی‌فیلم می‌رود و در ساعت ۰۶:۳۰ روز بعد بازپخش خواهد شد.

با «ایران» هیسپان تی وی:
«روده» سومین محصول ارز‌آور غیر نفتی ایران

برنامه «ایران» هیسپان تی وی که زیبایی های ایران را به نمایش می‌گذارد، این هفته به معرفی هنر انتزاعی در ایران و صنعت روده و ارزآوری که به همراه دارد، می‌پردازد.

به گزارش روابط عمومی شبکه هیسپان تی وی، در برنامه این هفته «ایران»، علی گودرزی به معرفی صنعت روده و کاربردهای آن در ایران می‌پردازد. روده محصولی صددرصد صادراتی است و تولید این محصول یکی از کارهای بسیار اشتغالزای است که علاوه بر جلوگیری از تخریب محیط زیست جزوه پنج محصول گران ارزآور کشور به حساب می‌آید و پس از زعفران و خاویار، سومین محصول ارزآور غیر نفتی ایران است.

بر اساس این گزارش ۹۰درصد روده ایران به کشورهای اروپایی بخصوص آلمان صادر می‌شود. علاوه بر روده گوسفند، روده بره که باریک، کم وزن و ظریف‌تر از روده گوسفند است در تهیه نخ پیخه جراحی، تارهای راکت تنیس، سیم تار و ویولون و در بعضی ماشین آلات صنعتی بکار برده می‌شود.

طاهره بدخش در قسمت دوم برنامه به معرفی هنر انتزاعی در ایران اشاره دارد. هنر انتزاعی به هنری اطلاق می‌شود که هیچ صورت یا شکل طبیعی در جهان در آن قابل شناسایی نیست و فقط از رنگ و فرم‌های تمثیلی و غیرطبیعی برای بیان مفاهیم خود بهره می‌گیرد. در ایران چهره‌هایی مانند حسین کاظمی، بهجت صدر، ایران درودی و مسعود عربشاهی نقاشی انتزاعی را در ایران گسترش دادند.

برنامه «ایران» هیسپان تی وی هر هفته دوشنبه‌ها ساعت ۲۰:۳۰ به وقت تهران از شبکه اسپانیایی زبان هیسپان تی وی پخش و سه شنبه ساعت ۴:۳۰ و چهارشنبه ساعت ۱۰:۳۰ به وقت تهران بازپخش خواهد شد.

رمان «قم رو بیشتر دوست داری یا نیویورک؟» چاپ شد

رمان «قم رو بیشتر دوست داری یا نیویورک؟» نوشته راضیه مهدی‌زاده به‌تازگی توسط انتشارات هیللا منتشر و راهی بازار نشر شده‌است.نویسنده این کتاب دارای مدرک کارشناسی فلسفه از دانشگاه تهران و کارشناسی ارشد مطالعات سینمایی از دانشگاه هنر تهران است. او ساکن شهر نیویورک است و دوره‌های نوشتن خلافتان و آموزش‌های هنری را پشت سر گذاشته است. مهدی‌زاده پیش از این کتاب، مجموعه‌داستان «موخوره» و رمان «یک کیلو ماه» را در کارنامه دارد.

رمان «قم رو بیشتر دوست داری یا نیویورک؟» داستان زندگی زن جوانی است که از ایران تا آمریکا کشیده می‌شود. این رمان در ۱۴ فصل نوشته شده است.

عناوین فصول این رمان به ترتیب عبارت‌اند از:

«چشماتو ببند، بعدش بهشته»، «کافه‌های بی‌قرار قاره‌های دور»، «خانه نیستم، برگشتم تماس می‌گیرم»، «قم رو بیشتر دوست‌داری یا نیویورک؟»، «بوی کنتل در عید شکرگزاری»، «پوریا و پیمان»، «چشم‌های مامی»، «زن در میدان آزادی»، «راز بهار نارنج»، «فطار لرزان»، «هادسون و ماهی‌های نورانی‌اش»، «فطار لرزان»، «دودنیایی‌ها»، «راز فارسی من و مام‌هالیما» و «بگو دلت هوائ نان تازه کرده».

در قسمتی از این رمان می‌خوانیم:
من به‌سرعت و بدون فکر جواب می‌دادم: «نه، ایئتس اوکی».

و بعد از این‌که در اتاق را می‌بستم تازه ذهنم به کار می‌افتاد و جواب درست را با خودم زیرب زبانه می‌زدم می‌کردم: «اوم، ایئتس ا لیتل بیت اسپانیسی». همیشه همین‌طور بود، در استازباکس‌ها، در رستوران‌ها، در مراسم دانشگاه راحت‌ترین و کوتاه‌ترین پاسخ را انتخاب می‌کردم تا از صحبت‌های و ادامه دادن مکالمه رهایی پیدا کنم. در حالی که همیشه قهوه ساده نمی‌خواستم، همیشه همبرگر استاندارد نمی‌خواستم، همیشه سیب‌زمینی بدون سس نمی‌خواستم. با این همه، من مهندسی خوش‌شانس محسوب می‌شدم که اولین همخانهایش خارجی‌هایی بودند که باید با زبان انگلیسی با آن‌ها ارتباط برقرار می‌کرد. این برای خودش دستاوردی محسوب می‌شد و تا مدت‌ها با آیکایچی ژاپنی و ستیای هندی به خانواده و فامیل و دوست و همکلاسه‌های قدیمی‌ام پز می‌دادم و این‌ها فکر می‌کردند ما نخبگان جهانی از صبح تا شب در حال بحث علمی و درنوردیدن مرزهای بین‌المللی دانش هستیم. آن روزها فقط به این دستاوردها ارضی نمی‌شدم و به‌جد وبلاگم برایم به منزله مواد خام رمانی بود که قرار بود دنیا را با ادبیات ایران آشنا کند. این کتاب ۱۵۰ صفحه، شمارگان ۶۶۰ نسخه و قیمت ۱۵ هزار تومان منتشر شده است.